

Publicerad 2009-05-03 21:28 av Tea Alex

Ibland kan tankarna vandra iväg. Som ikväll tex. Mer blåbärste tack!

Bäst att vi inte

Till slut ska jag lära känna honom. Han som får mina knän att darra och mina händer att skälvande vandra över soffans rygg mot hans. När vi äter frukost ska vi le fånigt åt varandra och jag ska skratta när han tappar osten i golvet. Vi kanske till och med städar med varandra, tillsammans. Blir ett sådant där jobbigt tvåsamtpar som gör allt TILLSAMMANS. Går i tvättstugan ihop (för en person måste titta på när den andre tar ut tvätten). Och lagar mat ihop (för en person kan inte ensam koka ägg). Och köper frimärken (det behövs moraliskt stöd vid sådana situationer). Till slut kanske jag till och med finner mig i lägen då jag inte kan sova för att inte HAN är där, brevid mig, med sina snarkningar och snorvlingar i nattens mörker. Då ska jag, när jag ligger där, tänka på detta jag skriver nu - och tänka att hur? Hur hur hur? Hur kunde jag klara mig utan honom, han som ligger vaken nu för att inte jag är brevid. Hur gick det till? Och vad gjorde jag på kvällarna innan jag började titta på alla de där tvprogrammen vi tillsammans tycker om? Herregud.

Bäst att vi inte träffas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tea Alex med Poeter.se id #23318 innehar upphovsrätten